

Fito Luri: «La revolució que ens cal ara mateix és la de l'amor»

El músic reusenc presenta el vuitè disc de la seva carrera: 'Diari de llambordes'

Fito Luri | Arxiu de Núvol Blanc Comunicació

Després de set discos amb un estil intimista, el cantautor reusenc **Fito Luri** ha fet un cop de puny sobre la taula per endurir la sonoritat de les seves cançons. *Diari de llambordes* (Kasba Music, 2020) és alhora l'últim disc de l'etapa intimista i el primer d'un nou cicle sobre la seva trajectòria vital.

Com cal interpretar un títol amb un concepte íntim, el diari, i un de material com les llambordes, que ja en queden poques?

En realitat volia buscar el to romàntic de la llamborda precisament perquè en queden a molt pocs llocs. A mi m'agrada caminar per indrets on encara hi hagi llambordes. El disc és un compendi dels llocs per on he passat.

Hi ha un missatge global del disc?

Sí, penso que la revolució que ens cal ara mateix és la de l'amor. Tal com està anant tot, des de la política fins als aspectes socials, veig molt clar que necessitem una revolució de l'amor. El disc parla de l'amor, el desamor, l'amor impossible... Crec que les meves lletres són bastant toves perquè la meua vida no ho és gens i d'alguna manera necessito compensar-ho. Ara ja estic força establert, però en el meu passat he estat immers en problemes greus, de salut i d'altra mena.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=bwH-II0d2PM>

El disc ha crescut en ple confinament. Abans que això passés ja era un disc especial?

Sí, perquè l'havia plantejat d'una manera diferent. El volia gravar al llarg d'un any als estudis de Marc Parrot, fent un treball de foc lent, de no córrer, per gravar una cançó un dia i no fer-ne cap altra fins al mes següent... Volia fer un disc continuista, seguir amb el meu estil intimista, però el confinament m'ha provocat tot el contrari. M'ha sortit un disc amb canya, amb sons més punyents i distorsions. I jo soc el primer sorprès amb el resultat! Em sento rejuenit perquè em recorda el so del meu primer grup, *Om*. Ha estat un procés convuls, però amb un resultat espectacular.

Les modificacions només han estat als arranjaments o les lletres també han canviat?

No, les cançons segueixen sent tal com les vaig compondre inicialment. Tampoc no han variat les melodies. Les cançons ja estaven fetes i l'única cosa que hem canviat és el tempo i l'aspecte rítmic, que l'hem fet molt més punyent. I això ens ha condicionat la mescla, que l'hem fet buscant una major contundència.